૬૦૭૮

શ્રિ ગણેશાયનમાહા.

હનુમાનજીની સ્તુતી.

રંગત તીનતાલી.

આઠ પહુરહૈ મુઝે ભરોસા તેરા, અંજની કે લાલ, આઠ; ટેક,
નહી બુદ્ધિ નહી બિધ્યા નહી બળ નહી માલ હું અતી કંગાલ,
ઘટઘટકી જાનત હોતુ મસૈ. છીપા નહી કુછ હાલ,
દાસ અપનેકી. કીજે પ્રતીપાલ, આઠ પહુરહૈ મુઝે, ચોક ૧.

ચૌક, ,

નામ તેરા સંકટ મોચન કયું, મુઝે રખા સંકટમે ડાલ,
છોડતુ મારી સરનકી ધરમૈ, જાવું દીન દયાલ,
દુર દુઃખ કીજે: લીજીએ સંભાલ, આઠ, ચોક. ૨,

ચોક, ૩,

ડુબત હું દુઃખ સમુદ્રમેં ઇસ. બીપતા સેલે મુઝે નીકાલ,
રખોલાજ કરો કાજ આજ. માહારાજદો સંકટ ટાલ,
સદા જસ ગાઊં, કાટો જંજાલ, આઠ પહુરહૈ, ચોક. ૩,

ચૈક, ૪.

દો ભક્તિ બરદાન કરો. કલ્યાન મેરા હૈએ હીસવાલ,
સુનો મહાદેવકી બીનતી અબ, બહોત હૈ હાલ બે હાલ,
સદા શેવકકા, રાખીયે ખયાલ, આઠ, ચોક ૪ પુરા.

હનુમાન ચરીત્રનો ખ્યાલ,

રંગત છોટી.

ચળે રામ સેલે મુંદ્રીકા જો બજરંગ બંકા,
ઝટ ઝપટ કુદ ગયે સીંધુ જલાદી લંકા. ટેક,
અંગદરી છે સકપી બીસકોટ સંગ સારે,
સુધ ચલે સીયા કીલે ન રામકે પ્યારે,
નહી મીલા પતા સબ ખોજ કે બન બનહારે,

ભયે મહા દુ:ખી સબબીર પ્યાસકે મારે,

ચોપાઈ,

વજ્રદંત રાક્ષસ તેહી કાલા, ગગન સીસ પગ જાન પતાલા,
રક્ત નૈન અતી રૂપ વીસાલા, સો આવા કર ક્રોધ કરાલા,

દોહરો

નીરખતહીં સબ કપી ડરે, ભએ મન માંહે બે હાલ,
તબ સન મુખવા કે ગયો, કોપ બાલીકો બાલ,

સોરઠો,

ધર ધીર સુમીર મનરામ વા દૈત સંજંગ કીયો હૈ,
ભયે મનકે પુરન કામ. અંગ વાકો ભંગ કીયો હૈ
તન ડાલા ચીર તમામ, સંગ્રામવો સંગ કીયો હૈ,
તેહી પહોંચા યોનીજ ધામ, રન અંદર રંગ કીયો હૈ,

રંગત જીકી,

હીયે હરખ હનુમાન લીયો અંગદ કોગલે લગાય,
ફેર આગે બઢે રામગુન ગાયજી,
અતી તીસ નાકે મારે ભયે બળ હીન ગમે ઘબરાય,
બીથા વાસમેકી કહી ન જાયજી,

શેર,

પવન સુત ચઢકે સીખર ચહું ઓરકીનો ધ્યાનજી,
બન સોહાવન સર સરસ મંદીર સુભગ અસ્થાનજી,
તબ બોલાયો પવન સુત સબ કોનીકટ ઉસ આનજી,
સંગલે સબ બીર ફેરવા દૌર ગયે હનુમાનજી,
સુન પ્યારે ... ઉસ મંદીરમે એકથી તપ કરતી નારી,
સુન પ્યારે ... ઉસ્ને બોલાય કે પુછા સબ લાચારી,
સુન પ્યારે ... ફેર મહા બીરને રામ કથા કહી સારી,
મીલાન, ફળ ખાયો ઔર જળપાન કીયો સારંકા,
ઝટ ઝપટ કુદ ગએ સીંધુજ લાદીલંકા, ચોક, ૧,

ચોક. ૨.

સબ બી રાંસે બોલી સુનીઓ ચીત લાકે,

કરો બંદ આંખ પાવોગે સીયા સુધ જાકે,
જબ આંખ બંદકી રામકો ધ્યાન લગાકે,
ફેર દેખે તો પહોંચે સાગર તટ આકે,

ચોપાઇ

અંગદ કહત અવધની યરાઇ, જૈહાં નગ્રકવન મુંહલાઇ,
નીશ્ચય મરન ભયો અબ ભાઇ, સત્ય કહો મે રામ દોહાઇ,

દોહરો

બંધુ જટાયુ કો તહાં, નીસદીન કરત નીવાસ,
સબ્દ સુનત તજકંદરા, આયો કપીકે પાસ,

સોરઠો

દીયો પ્રભુ ભરઉદ્ર અહાર, મનમેં સોચ્યો સમપાતી,
બોલ્યો યુવરાજ પુકાર, ગીધ આયો જીકો ઘાતી,
કીયો ધન્ય જટાયુ કાર, બસ દેખી ઇસકી છાતી,
દીયો પ્રાન રામપર વાર, સુર પુર પહોંચ્યો એહી ભાતી,

રંગત જીકી

દેખ રૂપ વીકરાલ ગીધકો કપી દલ મનમેં ડરા,
રામકા સબોંને સુમરનક રાજી,
તબ સંપાતી કહે કીસ તરહ બંધુ હમારા મરા,
કથા સમઝાય સુનાવોજ રાજી,

સૈર,

મત ડરો મનમેં સપત ગીધરાજને ફેર ખાઇહે,
તબ કપી ન કે કુછ જરા પરતીત મનમે આઇ હે,
હો ખડે અંગદને સમપુરન કથા સમઝાઇ હે,
જુધ કરનેશે જટાયુ નેલો જાન ગમાઇ હે;
સુન પ્યારે ... ગીધકે નૈનો સેંજલ બર ખાસમ બરસૈ,
સુન પ્યારે ... કહે રોરો કે બલ હીન હું મેં બીન પરસૈ,
સુન પ્યારે ... નહીં કરતો કારજ રામ કો અપને કરસૈ,
મીલાન, સત જોજન સાગર મેરે થાએક ફલંકા,
ઝટ ઝપટ કુદ ગયે સીધુ જલાદી લંકા, ચોક ૨,

ચૌક ૩,

યા ઠોરસે સીતા સતી નજર મોહે આવે,
તુમ મેં સે સાગર પાર જો કોઇ જાવે,
વોનીશ્ચય સુધ શ્રી જગદં બાકી લાવે,
રઘુ બંસમનીકે કને બડાઇ પાવે,

ચોપાઈ,

સંપાતીનીજ કથા બખાની, ફેર ગયો કરન ક્રીયા દુખ માની,
કપી સબ નીરખ સીંધુ કોપાની, પાર જાનકી નહીં ગતી જાની,

દોહરો,

પાર જાણીં અંગદ કહે, સંસય ફીરતી બાર,
જામવંત કહે પ્રથમ સોં, નહીં બળ રહા હમાર,

સોરઠો,

જબ બન બાવન ભગવાન, બળરાજાસે છલકીનો,
વા સમે રહચો મેં જવાન, ઝટ સાત પદી ક્ષીન દીનો,
પાતાલ જાઇ સુનકાન, પગ કોચરના ઞીતલીનો,
એક દીન કાકરૂં બખાન, મૈ લોક ફીરાયો તીનો,

રંગત જીકી,

ફેર રીખેસ બોલ્યો મુખસે કયોં ચુપઠાડે હનુમાન,
અવતર્યાં રામકે કારજ આનજી,
જનમત હીજા અકાસ મુખકે બીચધર લીયો ભાન,
ભયો અંધકાર કુલ મંડાનજી,

શેર,

વજ્ર માર્યો ઇંદ્રને સો અંગપર તુમને સહા,
નામ ભયો બજરંગ તબ તે સાસ્રને એસઇ કહા,
દેખ સુરનર મુની ભયે સબદંગ બલતુ મરો મહા,
પ્રથમ તુમને રામકો જાચરન અપને કર ગહા,

સુન પ્યારે...સુન જામવંત કે બચન વોતેજ બીરાજા,
સુન પ્યારે...જાનેકો ભયે તેયાર રામકે કાજા,
સુન પ્યારે...દલ સહીત ઈહાં રહીયો તુમ અંગદ રાજા,

૯૦૭૯

મીલાન—મન સોચ્યો આગે મેરેહે રાવન રંકા,
ઝટ ઝપટ કુદ ગએ સીધુ જલાદી લંકા, ચોક ૩,

ચોક—૪,

સુર સાકો પરીક્ષા દીની નીસચરી મારા,
ફેર પહોંચે સાગર પારજો પવન કુમારા,
ગીરપર ચઢ દેખા રાવન કાદલ સારા,
લંકા દેખી ચહું ઓર સેજલકી ધારા

ચોપાઈ,

સોચત કપીરી સમે અતી ભીજે, કેહી બીધ ચરન લંકમે દીજે,
કીયો બીચાર રૂપ લધુલીજે, એહી બીધ ગવન લંકમે કીજે,

દોહરો,

એસો સગુન બીચાર કપી, ધર્યો મસકરો રૂપ.
મન ચાહત કબ દેખી હોં, માતકો જાયસ રૂપ,

સોરઠો,

કપી એ સો ભેખ બનાય, ચલે રામકો નામ સુમર કે,
બોલી લંકની રીસાય કયું ભાગત મારે ડરકે,
કીતનો કો ગઇ મેં ખાય, લંકાકા ચોર ઘર ઘરકે,
ડાલુંગી અભીચ વાય, દેખું ગીહો બલીકી ઘરકે,

રંગત, જુની,

ક્રાધવંત હોમહા બીરને, જડા મુષ્ટીકા ઘાય,
ગીર પડી જમી પે મુરછાં ખાયજી,
ફેર સમલ કર ઉઠી ગીરી ચરણોમે કહે બીલ ખાય,
બીનતી સુનો મેરી ચીત લાયજી,

સોર,

જોડ કર કહે લંકની સુનીએ અરજ બળવાનજી,
જબ દીયા બ્રહ્માને રાવન કુંભકો બરદાનજી,
એક હામુજ સેત ભીનીસચરકી હોગી હાનજી,
મારને સેકપી કે તુ હોના બીકલજી સબાનજી,
સુન પ્યારે...અબ જાવો રામ કે કામકો આપ સુધારો,

સુન પ્યારે...હયહનુ માનનીસ ચરોકો હનહુન મારો,
સુન પ્યારે...દામાન દાનમોકોએ દયા બીચારો,
મીલાન—અંજનીકે સુતને નેકન કીની સંકા,
ઝટઝપટ કુદ ગએ સીંધુ જલાદી લંકા, ચોક ૪.

ચોક ૫

બળજીનકો રાજા રામને દીયા સમંદર,
રખહી રદે મેસીતા બરકો બસે પુર અંદર,
જાકે સોધા જોધાને મંદર મંદર,
ફીર ગએ વહાંસો તાથા જહાંદસ કંધર,

ચોપાઈ

દેખ પડી નહીં ત્યાં ભવાની, જગદં બાસીતા મહરાની,
ઓર ઠૌરહે કપીજીએ જાની, સુમીર ચલે રામ સુખદાની,

દોહરો

જાય ભભીક્ષન કે ભવન, ભય ઠાડે હનુમાન,
લીખા રામકા નામ ગ્રહે, બના દીવ્ય અસ્થાન,

સોરઠો

નીસચરનકો ઇહાનીવાસ, દેખું મે જીધર તીધર હે,
હુવાઇહાં ભગતકોબાસ, રઘુ બરજાને કયું કરહે.
ભયા કપીકે મનબીસબાસ, એ રામ ભગતકા ઘરહે,
ઇસમે હે રામકાદાસ, મીલનાઇસ્સે બહે તરહે,

રંગત જીકી

બ્રહ્મ રૂપહો કપી રામકો નામ જબ સુનાએ,
ભભીક્ષન શબ્દ રનત ધાયેજી,
રામ નામ સુમરંત તુરંત કપીકે સનમુખ આયે,
કીની ડંડવત ઓસીર નાયેજી,

શેર

કહે ભભીક્ષન આપ દેને વાલેહો સુખ ધામકે,
યાતો આપી રામહોયા ભક્ત સીતા રામકે,
બોલેયું હનુમત ભરોસે મે બીહુંનીજ નામકે,

દુતરઘુ બરકો કપી ચંચળ ન કોઇ કામકે,
સુન પ્યારે...બતલાવો મુઝેએ કહાંમહ માયાહે,
સુન પ્યારે...ભભીક્ષનને ફેર પતાયું બતાયાહે,
સુન પ્યારે...જાવો અસોકબનમે એ સમઝાયાહે,
મીલાન—હનુમતને ભભીક્ષનકો ભેટે ભરઅંકા,
ઝટઝપટ કુદ ગએ સીંધુ જલાદી લંકા, ચોક ૫.

ચોક ૬

હોબીદા ભભીક્ષનસે ફેર હનુમંત બીર,
ગએ અસોક બનમે સુમીર સીરી રઘુ બીર,
જહાં રહી જાનકી રામકે બીના અધીર,
ગભરાતી ઔર નૈનોસે બહાતી નીર,

ચોપાઇ

કરપ્રનામ મનમે કપીરાઇ, ગયે બીરછકે માંહી સમાઇ,
તહાં આયો રાવન દુખદાઇ, ભય દેખાય અહબાત સુનાઇ,

દોહરો

કહે રાવન અય સુંદરી, માન કહા સુન બાત,
નહીં તો કરી હો આજમે, તેરે પ્રાનકી ઘાત,

સોરઠો

મમ ઔર ચીતય એક બાર, ઇતની તો દયા કર મનમે,
કુસ બોલ આંખ કર ચાર, નહીં ડાલું માર એક ક્ષનમે,
મંદોદર ઐસી નાર, નહી નીક લેચઉદ ભવનમેં,
સોતો પરડાલું વાર, તુંબસી મેરે નયનનમે,

રંગત જીતા

નહી નીર ભ્યોજબ સોયા તો નીસ ચરી ચોંકો કહે સમઝાય,
નીકટ ભય દીખલાવો તુમ આયજી,
રાવન તો ગયા ભવન રાક્ષસી ચોંકોએ હીફરમાય,
ડરાને લગીવો સનમુખ જાયજી,

શેર

તીરી જટાને હાલ ફેર આરંભ સપને કાકીયા,

અધકે સુત રાવનકો બાંદરને જલા લંકા દીઆ,
બાગ બીલકુલ તોડ ગઢકો ફોડ બાટ અપની લીયા,
સુન બચન ઉસકે નીસાચરી ચોંકા અતી ધડકા હીયા,
સુન પ્યારે...ગીરી ચરન આન[illegible]ય માનવો સબ સીતાકે,
સુન પ્યારે...તીરી જટા કહે કર જોરવો સીસ નમાકે,
સુન પ્યારે...હે માત ભસ્મ કરદો મુઝે આગ લગાકે,
મીલાન—જલ જાઉં અભય પદ પાઉં મીટે કલંકા,
ઝટઝપટ કુદ ગયે સીધું જલાદી લંકા, ચોક ૬.

ચોક ૭

આસીસ તીરજટા કુદે જનક દુલારી,
ગઇ ડુબસોચ સાગરમે બીરહકી મારી,
લગી બીલાપ કરને સુમીર રામ છબ ધારી,
હેદીનાનાથ સુધકાહે મેરી બીસારી,

ચોપાઇ

દીયો મુંદ્રીકા ડાલ કપીરાઇ, નીરખતહી સીયા અતી ઘભરાઇ,
કછુબે સુધભઇ કછુ સુધ આઇ, તબકપી મહે મારામ સુનાઇ,

દોહરો

ગુન પ્રતાપ રઘુ નાથકો, લગે બરનન હનુમાન,
સોચન કરજીયા માત કછુ, અેહેં ક્રીપા નીધાન,

સોરઠો

લંકામે આનજગદીસ, બાનનકો મેહબર સૈંહે,
દસસીસ ઔર ભુજ બીસ, રાવનકો કાટ ગીરૈંહેં,
જાસમય ધાય ર.બ કીસ, રન ભુમીમે ગદા ચલેહેં,
એક એકકું ડાલહેં પીસ, નીસ ચરજો સામને એહેં,

રંગત જીકી

સુનત બચનચું કહે જનકનંદની કૌન તુમ ભ્રાત,
કરો પરતક્ષ આનકે વાતજી,
પ્રગટ ભયે હનુમાન સીયાકે સનમુખ જોડે હાત,
રૂપ છોટા ઔર સુંદર ગાતજી,

કહો કુશળ રઘુનાથકી હનુમાન સેં કહે જાનકી,
ક્યોં નહી સુધ લેત રઘુબર બેગમેરે જાનકી,
કહે કપીહે માત ચીંતા છોડ દોહુર આનકી,
દરસ દેંહે સત્ય કહુ મોકો સપત ભગવાનકી,
સુન પ્યારે ... કહે જનક સુતાદલ કોસ ઝીતીહે કયસે,
સુન પ્યારે ... હય સંગરામકે બલી તુમારે અયસે,
સુન પ્યારે ... કપીભયો પરવતાકાર બચન સુના જયસે,
મીલાન, ...આનંદ હુઇ સીયા દેખ રૂપ બજરંકા,
ઝટઝપટ કુદ ગયે સીંધુ જલાદી લંકા, ચોક ૭.

ચોક ૮

ગીરીચરન કહે હનુમાન માતમેં જાઉં,
લગી ભુખ આગ્ના દોતો જાયે ફુલ ખાઉં,
ભર ક્ષુધાકો અપની ફેર સરણુમેં આઉં,
હોબીદા સંદેસો રામકો જાય સુનાઊં,

ચોપાઈ

આય સદે સીયા કહે સમજા કે, અહીઓ બેગ મધુર ફુલ ખાકે,
ચલે હનુમાન ચરન સીસ નાકે, પહોંચ્યો અશુર બાગમે જાકે.

દોહરો

ફૂલ ખાયો તરૂ તોડ કપી, ડાલ્યો સીંધુ મજાર,
રખવાળ ન કોહુ ન હનું પઠવા જમકે દ્વાર.

સોરઠો

જાકરકે કરી પુકાર, બચ ગયે જો કપીકે કરસે,
સુનીએ ધરમા અવતાર, સબ કહુત એ દસકંધરસે.
ઇસ કઠીન સીંધુ કે પાર, કપી આયો કોન નગરસે,
તરૂ ઉજાડ પહરૂ માર, મેલ્યો તુરંત સાગરસે.

રંગત જીકી.

કહે રાવન કર ક્રોધ પુત્રસેં અભીબાગમે જાવ,
કપીકો બાંધ તુરંતહી લાવજી,

પીતા બચન સુન ઉઠાવો અછય કુમાર જો ખાકે તાવ,
બાંધનેકા કર ચલા ઉપાવજી.

શેર,

જબ વો નીસચર રાજ જા પહોંચા નીકટ હનુમાન કે,
કોપ કર મારા કપીને મુસ્ટીકા એક તાન કે,
તન ગયા કુમલાય બાર લગી ન જાતે પ્રાન કે,
બજ્રમાનો ગીર પડા શીર પર અછયકે આનકે,
સુન પ્યારે...હુવા મનમે રાવન દુઃખી પુત્ર વધ સુન કે,
સુન પ્યારે...કહે મેઘનાદસે કર વીલાપ સીર ધુન કે,
સુન પ્યારે...હે કૌન કપી ઘર લા બોલા જબ ભુન કે,
મીલાન,...હનુમાનથે જ્યું ગજ જુથમે સીંહની સંકા.
ઝટ ઝપટ કુદ ગયે સીંધુ જલાદી લંકા ચોક—૮

ચોક.

થા મેઘનાદ અતી છલી ઔર બલી બડા,
લીયા છીન છત્ર જો જાકે ઈંદ્રસે લડા,
સો આનકે સનમુખ અંજની સુત કે અડા,
સંગમે જીસકે નાના નીસચર દલ ખડા,

ચોપાઈ.

દેખત કટકટાયકપી ધાયો, બાજ બટેરન પર જીમીં આયો,
તરૂ ઉખાડ દલમાંહી ચલાયો, માહામેઘ ધુન ગરજ સુનાયો,

દોહરો,

લગે સંહારન અસુર દલ, કર છલ બલ હનુમાન,
દીયો થપેરા એક જહીં, ભયો ઘટ બાહેર પ્રાન.

સોરઠો,

કર કીસીકા લીયા મરોડ, કી ન્યારી ભુજા ઝટકકે,
કંઈકે મુડાલે તોડ, માહાબીરને પટક પટકકે.
કીતનોકો અધ મરા છોડ, દીયા કપીને બીચ કટકકે,
કુચ ચલે અસુર મુખ મોડ, કહે કૌન દે પ્રાન અટકકે,

રંગત–જીકી.

કર ઊપાય જુ જલાય, ધાયકુર ભીડે આય બજરંગ,
બે ધડકઈંદ્રજીત કુ સંગજી,
સુમીર રામ સુખધામ સુભટસે કીયા યહાં તક જંગ,
દેખ બલ મનમેં, અસુર ભયે દંગજી.

શૈર,

જા ચડે તરૂ પવનકે સુત, મુસ્ટીકા એક પ્રાહાર કે,
એક છન મુરછાં ભઇ તહી ફીર ઉઠા લલકારકે,
બંધુ બધકી યાદ કર, નીસીચરને મારે ખારકે,
દેખી હું યા કપીકો બલ કહે બ્રમસરકો સમાર કે,
સુન પ્યારે...તબ મનમે કીયો બીચાર રામકે ધાની,
સુન પ્યારે...બચ જાઉં તો જુઠી હો બ્રહ્માકી બાની,
સુન પ્યારે...હોવે અપાર મહેમાકી જગ્તમે હાની,
મીલાન...ચાહું તો છીનમે કરડાલું એક ફુંકા,
ઝટઝપટ કુદ ગયે સીંધુ જલાદી લંકા=ચોક–૯.

ચોક,–૧૦

બ્રહમા કે બાન બીન દેખા નહીં ગુજારા
કર ઈંદ્રજીતને કોધ બ્રહ્મસર મારા,
હનુમાનને પડતી બાર બીદલ સહારા,
મર ગયે હજારો દબ કે ચલા નહીં ચારા,

ચોપાઈ,

જાન્યો મુરછીત કપી ભયોરી, કાઢેસ નાગ ફાંસકી દોરી,
બાંધે સજાય કપીકો બર જોરી, પુનીલે ચલ્યો સભાકી ઓરી.

દોહરો.

પહોંચ્યા એકહી નીમીખમાં, રાવનકે દરબાર,
કપી દીખી લોકી રીસાય મન, કહે દસકંધ પુકાર.

સોરઠો.

સઠ તોહે બડા અભીમાન, બન કીયો હાન કાકે બલ,
મેરા નામ સુના નહીં કાન, સુત બધા ઓર સારા દલ,

જગ અસંખ તોહે સમાન, નહીં દેખ્યોં કપી બોલા ખલ,
દીન બધે ન છોડું પ્રાન, અબ બાર ન લાઊં એક પલ.

રંગત—જીકી.

કહ્યો કપી બળ મેરે મેત્રાકો, સુન રાવન મત મંદ,
હે જાકો નામ સચીદાનંદજી,
સીવ વીરંચ કે કરતા કાટત ચોરાસીકે ફંદ,
રહત ત્રીભુવન જાસે પરસંદજી.

સૈર.

જીસને લંકાકા બનાયા અબ તુઝે સરદાર હે;
ભગત હીત કારન ધરા ભગવતને નર અવતાર હે
દુતવાકો હું હરી જાકી તું અતી પ્રીયા નાર હે,
રામ ભજરે મુંઢ ઇસમેહી તેરા ઊધાર હે,
સુન પ્યારે, તેરે દેખત હરકો ડંડ કઠીન જીન તોડા,
સુન પ્યારે, તોહે સમેત નૃપ દલ હુના સબકે સીર ફોડા,
સુન પ્યારે, ખર દુખર ત્રીસીરાદિ બીન જીતા છોડા,
મીલાન, બાલીકો બધાએ કહત કપી દે હુંકા.
ઝટ ઝપટ કુદ ગયે સીધું જલાદી લંકા—ચોક—૧૦

ચોક—૧૨

માલુમ હે મોકો સબ તુમરી પ્રભુતાઇ,
સંગ સહ સબાહુસે કીની જાય લડાઇ,
વા સમય ભાગ તેરનસે નલ જ્યા આઇ,
છ માસ બાલીને બગલમેં રખા દબાઈ,

ચોપાઈ.

માનો કહા નહો મત વાલા, દેઓ સીયા ભજ દીન દયાલા,
સૈર હું નામકી માલા, કપીકે બચન લગે જીમી ભાલા,

દોહરો.

જીને મોહે માર્યો મેંતીને, બધા કૌન અધકીન,
તાપર તુમરે પુત્રને, બાંધ્યો સુન મત હીન,

સોરઠો.

બંધને કીન મોંકો લાજ, મેં કહું રઘુબીર દોહાઇ,
મેકીયા ચાહું પ્રભુકાજ, આયો એહી કારન ભાઇ,
લંકામેં અમર કરો રાજ, ગહો ચરન રામકો, જાઇ,
લે મીલો જાનકી આજ, હુઇ હેં દયાલ રઘુરાઇ,

રંગત-જીકી

બોલા અભીમાની બાની, બંદર ગ્યાની આયો,
ઇસે લંકામે કાલ લાયોજી,
ડર મેરો ગયો ભુલ ઔર તપસી નકો જસ ગાયો,
નેક મનમે નહીં ભય ખાયોજી,

શેર.

બેગ પ્રાન હરો ન કપી કો, યાને અતીમમ દુખ દીયા,
બાટીકા નાસી હુના દલ પુત્ર મેરા બધ કીયા,
જા ન જાનેદું ન જાનેદું ન જાનેદું સોયા,
મારને ધાયે નીસાચર નીરદઇ જીનકો હોયા,
સુન પ્યારે...ઇતનેમેં ભભીક્ષનજી મંત્રી સંગ આયે,
સુન પ્યારે,...આકે રાવન કો નીતીકી બાત સુનાયે,
સુન પ્યારે,...નકી દુતકો બધના ઊચીત બહોત સમઝાયે,
મીલાન, મત ધરો ધ્યાન હનુમાનસેં બીલકુલ જંકા,
ઝટ ઝપટ કુદ ગયે સીંધુ જલાદી લંકા—૧૧

ચોક—૧૨

કર અંગ ભંગ પઠ વહુ એ બંદર બારી,
મત હરો પ્રાન એ માનો બાત હમારી,
હૈ કપીકી સોભા પોંછકી અંગમેં સારી,
ઇસે કરો હીન મંત્રીને કહા બીચારી,

ચોપાઇ.

બેગ તેલ ઘૃત પટહીં મંગાયો, બાંધહુ પોંછ અનલ સલગાયો,
કરહુ ઊપાય ન બાર લગાયો, બીના પોંછ કર કપીહી પઠાયો,

દોહરો

લગે લપેટન પોંછરીપુ પટ ઘૃત તેલ લગાય,
તાહે બઢાયો સોચ કપી, ભઇ સારદા સહાય,

સોરઠો

જબ દીની વાહે જલાયે, કપીની બુક અટારી ચઢકે,
ફીયો કુદ કુદ કપી રાયે, પહેલે તો ખંડ હેરે ગઢકે,
દીયો ઘર ઘર આગ લગાયે, મંદીરસે મંદીર બઢકે,
રહયો લંકમે ધુંમ મચાયે કપી નામ રામકો પઢકે,

રંગત—જીકી.

દયાસે સીતા બરકે ઊસદમ બહે પવન ઊનચાસ,
ભયો ક્ષનમે લંકાકો નાસજી,
અનાથ ઐસા જલે નથ લવ જીસકી જાયે અકાસ,
ફીરે નીસીચર તજ પ્રાનકી આશજી,

શેર.

જાનતા પહેલે મેથા કુર હાય દસ મુખને કહા,
ભેખ કપીકો ધરકે આયો સુર બલી કોઇ મહા,
સબને સમઝાયા મુઝે મે જબ કપી મારન ચહા,
બન ગયા મુરખ ભરોસે રાજ નીતીકે રહા,
સુન પ્યારે...અબતો ઇશ કપીકા કઠીન હાત આના હય,
સુન પ્યારે...લજ્યાસે ભલા જીતે જીમર જાના હય,
સુન પ્યારે...આગે આયા મંત્રી ચોંકા સમઝાના હય,
મીલાન—હય નહી સભામે મેરે કોઇ નર ઢંકા.
ઝટઝપટ કુદ ગયે સીંધુ જલાદી લંકા, ચૌક—૧૨

ચૌક—૧૩.

ઐસા તો કપીને કીયા કહર લંકામેં,
બેહાલ ફીરે સારે નીસચર લંકામેં,
ઇસતરહ લગાદી આગ જબર લંકામેં,
એક બચા ભભીક્ષન જીકા ઘર લંકામેં,

ચોપાઈ.

કુદ પડે પુની સાગર માંહી પોંછ બુઝાય ગયો સીયા પાહી,
કહો ધર ધીર માત એહી ઠાહી એહેં પ્રભુ સંસય કછુ નાહીં.

દોહરો

રામ દોહાઇ અબહીમે જાતો સગ લેવાય,
પ્રભુ આજ્ઞા નહી કહે કપી નયન ન નીર બહાય.

સોરઠો

કટી હુય બીપતાકી ભીર મત હીરદયમે ચીંતા કરતુ,
ઝટ એહેં શ્રી રઘુબીર બસ ધ્યાન ઊન્હકો ધરતુ,
છીનમે હરાહેં સબ પીર રહો મનમે માત નીડરતુ,
દસકંધકો મારે તીર બધ કરીહેં દેખ નજરતુ.

રંગત—જીકા.

દેખત હોઇહેં બાટ માત દે કછુક નીસાની સાથ,
દીયા જૈસે મોકા રઘુનાથજી,
સુનત બચન સીતાને દીઓ ચુડામની કપીકે હાથ.
નમાયો તુરંત કપીને માથજી.

શેર.

દેકે આશીરવાદ બોલી જાનકી બીલ ખાયકે,
કહીયો રઘુબરસુ મેરો ઇતનો સંદેસો જાયકે,
જો ન દરસન દેઇ હે એક માહમે પ્રભુ આયકે,
તો ન રહી હેં પ્રાન મેરો સુન કપી ચીત લાયકે.

સુન પ્યારે... રઘુનાથસે જાકે એહી બીનતી કીજો,
સુન પ્યારે... એ ચુડામની જાકે પ્રભુકે કર દીજો,
સુન પ્યારે... મત નેક લગાઇહો બાર બેગ સુધ લીજો,
મીલાન, લંકા કે બીચ બજ ગયા રામકા ડંકા,
ઝટઝપટ કુદ ગયે સીંધુ જલાદી લંકા ચોક—૧૩.

ચોક—૧૪.

કી કપીને ચલતી બાર ગરજના અયસી,
ગીર પડા ગર્ભ ગર્ભ નીકા જીસકી ભયસે,

આયે સાગરકે પાર ગયે તે જયસે,
ઇનકે બલકા કર સકું મેં બરન કયસે.

ચૌપાઈ.

જામવંત અંગદ ઉઠ ધાયે હનુમાનકો હીરદય લગાયે,
હરખીત ચલે મધુર ફલ ખાયે સબ મીલી ઝુલી રઘુપતી પહં આયે,

દોહરો.

દેખ તહી છબ ધાયકે ગીરે ચરન હનુમાન,
ગહી ભુજ કપીહી ઉઠાયે ઊર લાયોં કીપા નીધાન;

સોરઠો.

સીતાકા કહા સંદેશ કપીને ચુડામની દીના,
કીયો રઘુપતી મન અંદેસ ચીનકો લગાકે સીના,
ઝટ ચલીયે અવધ નરેસ હનુમાનને બીનતી કીના,
સબ કરીહેં દુર કલેસે હય કઠીન સીયાકા જીના,

રંગત—જીકા.

જામવંતજીને ફીર બીલકુલ કહા હાલ કર જોર,
દહ્યોં લંકાજીમીં પવન કીસોરજી,
ભર નયન ન જલ કહે રામ કર હીરદે સોચ અતી ઘોર,
ચલુંગા અબ લંકાકી ઓરજી,

શૈર.

જો ભલા ચાહો કહેતુ મુખસેં સીતા રામ હો,
પલમેં પુરન કામ હો પ્રથ્વીમેં તેરા નામ હો,
રામ કહેનેમે ખરચ કુછ બીના હોગા દામ હો
મૌતકે દીન નામએ આયગા તેરે કામ હો.

સુન પ્યારે...એ બના રંગીલા ખ્યાલ ગ્યાનકા આલા,
સુન પ્યારે...હરેક મજમું મોસરા સાંચેકા ઢાલા,
સુન પ્યારે...નહી દેખા ખુલુ દયાલ શા ગાને વાલા,
મીલાન... કહે માહાદેવશીંઘ કહો ખ્યાલ ઇશરંકા;
ઝટઝપટ કુદ ગયે સીંધુ જલાદી લંક ચોક—૧૪.

સમાપ્ત.